

Abstrakt

Tato práce se zabývá tématem cíleného zabíjení a jeho účinností jako nástroje boje proti terorismu. Studie začíná pojednáním o použité teorii dekapitace vůdců a o právních a etických otázkách, které použití této metody vyvolává. Účinnost je zkoumána na dvou případech dekapitací vůdců teroristických organizací, konkrétně na případu Ahmeda Abdi Godaneho, bývalého vůdce Al-Šabábu, a Násir Vahajšího, bývalého vůdce Al-Káidy na Arabském poloostrově. Analýza byla provedena kombinací kvantitativního a kvalitativního přístupu a časový rámec byl stanoven na dva roky před dekapitací a dva roky po ní. Výsledky z krátkodobého hlediska zřejmě naznačují, že dekapitace vůdců skutečně snižuje akceschopnost organizace, přičemž její rozsah závisí na jednotlivých skupinách. Ve středně dlouhém až dlouhodobém časovém horizontu byly výsledky analýzy nejednoznačné, neboť v případě hnutí Al-Šabab nedošlo v důsledku dekapitace k výraznému snížení schopností skupiny, avšak v případě Al-Káidy na Arabském poloostrově došlo k závažnému poklesu ve všech zkoumaných ukazatelích. Závěrem práce naznačuje, že používání cíleného zabíjení v rámci komplexnějších protiteroristických operací výrazně zvyšuje jejich efektivitu.